

KRISTUS KĀ MESIJAS LIECINIEKI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 1:19–23, Jes. 40:1–5, Jņ. 1:29–37, Rm. 5:6, Jņ. 1:35–39, Jņ. 1:43–51, Jņ. 3:1–21.

ATMIŅAS PANTS:

“Jēzus atbildēja: ‘Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības’” (Jņ. 3:3).

Bez šaubām, Jēzus nodrošināja ļaudīm spēcīgus pierādījumus no Svētajiem Rakstiem, kas apstiprināja apgalvojumus, ko Viņš bija izteicis par Sevi, tostarp: “Patiesi, patiesi es jums saku: kas tic, tam ir mūžīgā dzīvība” (Jņ. 6:47).

Bet tas nav viss. Ūdens pārvēršana vīnā, tūkstošu pabarošana ar dažiem maizes klaipiem, augstmaņa dēla dziedināšana, cilvēka dziedināšana pie Betzatas dīķa, redzes atgriešana aklajam kopš dzimšanas, Lācara uzmodināšana no mirušajiem. Evaņģēlists atsauca uz dažādiem notikumiem un cilvēkiem – ebrejiem, pagāņiem, bagātniekiem, nabagiem, vīriešiem, sievietēm, valdniekiem, vienkāršo tautu, izglītotiem un neizglītotiem – lai nestu liecību par to, kas ir Jēzus.

Jānis norāda pat uz paša Tēva liecību un uz Rakstiem, kas liecina par Viņa identitāti.

Šī nedēļa sākas ar Jāņa Kristītāja spēcīgo liecību. Uz skatuves nāk arī citi liecinieki: Andrejs un Sīmanis Pēteris, Filips un Nātānaēls, kā arī visnegaidītākais liecinieks farizejs Nikodēms. Bet vēl viens liecinieks stāv ēnā – tas otrs mācekļis kopā ar Andreju (Jņ. 1:35, 40) jeb pats Jānis.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. oktobrī.

Jāņa Kristītāja liecība

Kā atklāja pagājušās nedēļas tēma, Jāņa evaņģēlijs sākas ar Jēzu Kristu, Vārdu, Viņu mūžīgajā pastāvēšanā pirms radīšanas. Bet tajā pašā prologā Jānis Kristītājs parādās kā Jēzus liecinieks. Daži ebreji Jēzus laikā gaidīja divus mesijas – vienu kā priesteri un otru karalisko. Jānis skaidri māca, ka Jānis Kristītājs nepretendēja būt kāds no šiem mesijām, bet gan liecināja par vienīgo un patieso Mesiju.

Izlasi Jņ. 1:19–23. Kā Jānis Kristītājs izskaidroja savu kalpošanu un misiju? _____

Reliģiskie vadītāji nosūtīja priesterus un levītus, lai jautātu Jānim, kas viņš ir. Tā kā Jūdejā valdīja lielas mesiāniskās cerības, Jānim Kristītājam bija svarīgi skaidri atklāt savu saikni ar šīm gaidām. Viņš nebija Gaisma, bet tika sūtīts no Dieva, lai liecinātu par Gaismu un sagatavotu ļaudis Mesijas atnākšanai (Jņ. 1:6–8). Tāpēc viņš tiem atbildēja, cik vien skaidri varēja, sakot: “Es neesmu Kristus” (Jņ. 1:20).

Pie tam Jānis kristīja ar ūdeni, bet Kristus kristīja ar Garu (Jņ. 1:26, 33). Jānis nebija cienīgs atraisīt Jēzus karpju siksnu (Jņ. 1:27). Kristum tika dota priekšroka pirms Jāņa, jo Viņš bija pirms Jāņa (Jņ. 1:30). Jēzus bija Dieva Dēls, un Jānis tikai norādīja uz Viņu (Jņ. 1:34).

Izlasi Jes. 40:1–5 un Jņ. 1:23. Kā Jānis lieto šos pantus? _____

Laikā, kad ceļi bija grambaini un akmeņiem pilni, kalpus dažkārt sūtīja pa priekšu ķēniņam, lai tie izlīdzinātu brauktuves virsmu un asos pagriezienus, lai valdnieka ceļš būtu gludāks. Tātad, piepildot pravietojumu, Jānis bija ieradies, lai sagatavotu cilvēku sirdis Jēzum.

Kādā veidā mums kā septītās dienas adventistiem būtu jāveic tāda pati kalpošana kā Jānim Kristītājam? Kādas ir paralēles? _____

Dieva Jērs

Ebreju tauta meklēja Mesiju, kas viņus atbrīvotu no Romas. Jāņa evaņģēlija mērķis bija mainīt viņu izpratni par Mesiju, lai viņi Jēzū varētu atpazīt pravietojuma par gaidāmo Ķēniņu piepildījumu. Mesija nebūs laicīgs valdnieks. Viņš nāks, lai izpildītu visus Vecās Derības apsolījumus attiecībā uz Sevi, kas ietver Viņa pašaizliedzību pasaules labā, un atjaunotu attiecības starp Dievu un Viņa tautu.

Izlasi Jņ. 1:29–37. Ko Jānis Kristītājs sludināja par Jēzu? Kādu salīdzinājumu viņš izmantoja, lai attēlotu Viņu, un kāpēc tas ir tik nozīmīgi, lai saprastu, kas bija Jēzus un kāda būs Viņa misija? _____

Jāņa Kristītāja apgalvojums, ka Jēzus ir Dieva Jērs, atbalsta Jāņa evaņģēlija mērķi, proti, radīt jaunu izpratni par Mesijas darbu un būtību. Jēzum patiešām jābūt upurēšanas sistēmas apsolījuma piepildījumam, atgriežoties pie apsolījuma par Pestītāju, kas pirmo reizi dots 1. Moz. 3:15.

“Kad kristību laikā Jānis uz Jēzu norādīja kā uz Dieva Jēru, Mesijas darbs tam atklājās jaunā gaismā. Pravieša domas pievērsās Jesajas vārdiem. ‘Viņš padevās (..) kā jērs, ko ved nokaušanai’ (Jes. 53:7).” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 136. lpp.)

Izlasi Mk. 10:45, Rm. 5:6 un 1. Pēt. 2:24. Kā šie panti mums palīdz izprast Jēzus kā “Dieva Jēra” lomu? _____

Lai vai cik daudz vai maz Jānis Kristītājs izprata Jēzus kalpošanu, viņš bija pārliecināts, ka Jēzus ir apsolītais Mesija, Tas, kurš bija nācis, lai piepildītu pravietojumu.

Padomājiet par šo Jēzus titulu – “Dieva Jērs”. Kādus attēlus tas rada prātā, un kā tā saistība ar Vecās Derības upurēšanas sistēmu palīdz jums novērtēt mūsu pestīšanas augsto cenu? _____

Divi Jāņa mācekļi

Kad Jēzus gāja garām, Jānim Kristītājam blakus stāvēja divi viņa mācekļi. Jānis viņiem teica: “Redzi, Dieva Jērs!” (Jņ. 1:36) Abi mācekļi bija klausījušies Jāņa vēsti par Kristu, kurš piepildīs Vecās Derības pravietojumus par Mesiju. Nu šie mācekļi atstāja Jāni, lai sekotu Jēzum, apzinoties, ka Jēzus ir lielāks par Jāni Kristītāju un ka Viņš ir Jāņa vēsts piepildījums.

Izlasi Jņ. 1:35–39. Ko šie divi mācekļi darīja pēc tam, kad bija dzirdējuši Jāņa liecību par Jēzu? _____

Vēlēdamies būt kopā ar Jēzu, viņi pavadīja dienu kopā ar Viņu. Kas zina, kādas pārsteidzošas lietas viņi toreiz iemācījās un piedzīvoja?

Tas noteikti bija kaut kas lielisks, jo drīz pēc tam viņi vēlējās dalīties pieredzē ar citiem. Andrejs, viens no diviem mācekļiem, nekavējoties uzmeklēja savu brāli Sīmani un sacīja: “Mēs esam atraduši Mesiju” (tulkojumā: “svaidītais”) (Jņ. 1:41). Andrejs atveda savu brāli pie Jēzus, un Jēzus uzreiz parādīja, ka pazīst viņu, sacīdams: “Tu esi Sīmanis, Jāņa dēls. Tevi sauks Kēfa” (Jņ. 1:42). Jēzus pazina un saprata Pēteri. Tas, ka Jēzus pazīst cilvēkus, ir Jāņa evaņģēlija motīvs. (Sk. piem., Jņ. 2:24, 25.)

“Ja Jānim un Andrejam būtu tas pats neticības gars, kas priesteriem un rakstu mācītājiem, tad viņi nekad kā mācekļi nesēdētu pie Jēzus kājām. Tie būtu nākuši kā kritiķi, lai nosodītu Viņa vārdus. [...] Bet pirmie mācekļi tā nedarīja. Kad Jānis Kristītājs sludināja, viņi atsaucās uz Svētā Gara aicinājumu. Tagad tie pazina Debesu Mācītāja balsi. [...] Pār Vecās Derības rakstu mācībām izlējās dievišķa gaisma. Daudzpusīgās patiesības tēmas parādījās jaunā krāšņumā. (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 139. lpp.)

Jāņa evaņģēlijā viss uzsvars ir celt gaismā to, kas ir Jēzus, lai šī labā vēsts tiktu izplatīta pasaulē.

Kā Kristus un jūsu ticība Kristum ir mainījusi jūsu dzīvi? Kādas citas izmaiņas jūs joprojām vēlētos piedzīvot? _____

Filips un Nātānaēls

Izlasi Jņ. 1:43–46. Ko Filipa vēsts atklāj par viņa jauno ticību Jēzum? _____

Filips bija no Betzatas, tāpat kā Andrejs un Pēteris. Viņš atrada savu draugu Nātānaēlu un pastāstīja viņam par Jēzu. Jānis Kristītājs Jēzu bija nosaucis par “Dieva Jēru”. Andrejs bija teicis Pēterim, ka ir atradis ”Mesiju”. Bet Filips raksturoja Jēzu kā to, par kuru rakstīja Mozus un pravieši, un pievieno vārdu “Jēzus no Nācaretes”. Viņa atsauce uz Nācareti izraisīja asu drauga reakciju.

Šķiet, ka Nātānaēlam bija aizspriedumi pret mazo Nācaretes pilsētiņu. Ķēniņš noteikti nenāktu no tādas nomaļas vietas. Aizspriedumi viegli aizmiglo acis, nepamanot cilvēkos to, ko viņi patiešām ir vērti. Šķiet, ka Filips, iespējams, no iepriekšējām sarunām ar Nātānaēlu ir atzinis, ka īstais veids, kā tikt galā ar aizspriedumiem, nav kaut kāda cildena filozofiska vai teoloģiska argumentācija, bet gan aicinājums cilvēkam pašam piedzīvot patiesību. Viņš vienkārši saka: “Nāc un redzi!” Un tieši to viņš arī darīja. Viņš aizgāja un ieraudzīja.

Izlasi Jņ. 1:47–51. Kā Jēzus pārliecināja Nātānaēlu par to, kas Viņš ir, un kāda bija Nātānaēla reakcija? _____

Starp 46. un 47. pantu trūkst svarīgas detaļas par to, kā Nātānaēls atbildēja uz Filipa aicinājumu. Viņš piecēlās un devās skatīties. Draudzība ar Filipu bija stiprāka par aizspriedumiem, un no šī brīža viņa dzīve mainījās.

Par Nātānaēlu Jēzus teica jaukus vārdus, nosaucot viņu par israēlieti, kurā nav vil-tības (Jņ. 1:47), kas ir liels pretstats tam, ko Nātānaēls bija teicis par Jēzu (Jņ. 1:46). Nātānaēls atbild ar izbrīnu, jo viņš iepriekš nebija saticis Jēzu.

Tad Jēzus teica, ka gara acīm bija redzējis viņu sēžam zem vīģes koka, un šis īsais paziņojums pārliecina Nātānaēlu. Dievišķā atklāsmē Jēzus bija redzējis Nātānaēlu lūdzam zem šī koka, meklējot patiesību (sk. Elena Vaita “Laikmetu ilgās”, 140., 141. lpp.). Pēc tam Nātānaēls izteica cildenu apliecinājumu, nosaucot Jēzu par rabīnu, Dieva Dēlu un Israēla ķēniņu. Ņemiet vērā, kā šķietami mazākā atklāsme noveda pie vislielākās ticības atzīšanas.

Nikodēma liecība

Izlasi Jņ. 3:1–21. Kā Nikodēma liecība atbalsta Jāņa evaņģēlija tēmu? _____

Nikodēms bija cienījams skolotājs Israēlā un bagāts sinedrija loceklis. Viņa liecība ir liela nozīme Jāņa evaņģēlijā vairāku iemeslu dēļ. Viņš Jēzu sauca par “rabīnu” un norādīja uz zīmēm, ko Jēzus darīja, lai pierādītu Savu dievišķo misiju. Tādā veidā, pats vēl daudz nesaprazdams, ko dara, Nikodēms sniedza liecības, kas atbalstīja Jēzu kā Mesiju.

Nikodēms pašas zīmes uzskatīja par pierādījumu Jēzus dievišķajam aicinājumam, taču neuzskatīja, ka tās norāda uz Jēzu kā uz Vecās Derības pravietojumu par gaidāmo Mesiju. Tāpat Nikodēms ieradās ar zināmām šaubām. Šajā brīdī viņš neatzina Jēzu par Kristu.

Izlasi Jņ. 3:3–21. Ko Jēzus teica Nikodēmam, lai parādītu, ka spēj ieskatīties sirdī? _____

Jēzus pazīst katra cilvēka sirdi. Viņa atbilde Nikodēmam var šķist pēkšņa, taču Viņš pievērsās tieši šim jautājumam. Lai gan ebreji uzskatīja, ka pagāniem ir jāatgriežas, daudzi nesaprata, ka arī pašiem izredzētajiem ir vajadzīga atgriešanās pieredze. Nevienš nepiedzimst izglābts, lai arī kāda būtu viņa izcelsme vai baznīca, kurā audzis.

Ebreju brīnišķīgais mantojums, sākot ar Ābrahāmu, piedāvāja viņiem daudzas priekšrocības (sk. Rm. 3:1, 2). Taču ar to nepietika. Jēzus stāstīja Nikodēmam neiedomājamo, ka viņam, Israēla skolotājam un valdniekam, ir jāpiedzimst no augšienes!

Tad Jēzus norādīja uz Nikodēma garīgo zināšanu trūkumu: “Tu esi Israēla mācītājs un to nezini?” (Jņ. 3:10) Kā tu, cildenais skolotāj, varēji to nezināt? Pārmetums noteikti bija satriecošs.

Neskatoties uz to, kādi jautājumi Nikodēmam toreiz bija par Jēzu, Nikodēms vēlāk nostājās Jēzus sekotāju pusē (sk. Jņ. 19:39).

Ko nozīmē “piedzimt no jauna”, un kāpēc Jēzus to tik ļoti uzsvēra? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Nikodēms” (167.–177. lpp.).

Nikodēms “sāka pētīt Rakstus pavisam citā gaismā, ne lai diskutētu par kādu teoriju, bet lai iegūtu dzīvību savai dvēselei. Padodoties Svētā Gara vadībai, viņš tagad iepazinās ar Debesu valstību. [...] Ticībā gan mēs saņemam Dieva žēlastību, bet ticība nav mūsu glābēja. Tā neko nepelna. Tā ir roka, ar ko mēs satveram Kristu un attiecinām uz sevi Viņa nopelnus – dziedināšanu no grēka. [...] Kā piedošana, tā arī atgriešanās nāk no Kristus.

Kā tad mēs tiekam glābti? ‘Kā Mozus paaugstinājīs tuksnesī čūsku’, tāpat ir paaugstināts Cilvēka Dēls, lai ikviens čūskas sakostais un pieviltais, Viņu uzlūkojot, varētu dzīvot. ‘Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku’ (Jņ. 1:29). No krusta starojošā gaisma atklāj Dieva mīlestību, un tā mūs velk pie Viņa. Ja mēs tai nepretojamies, tad tiekam vadīti krusta pakājē, lai nožēlotu grēkus, kas piesita krustā Pestītāju. Tad Dieva Gars caur ticību rada dvēselē jaunu dzīvību. Domas un tieksmes tiek saskaņotas paklausībā Kristum. Sirds un prāts tiek radīti no jauna Tā līdzībā, kas darbojas mūsos, pakļaujot Sev visas lietas. Tad Dieva likums tiek ierakstīts prātā un sirdī, un mēs līdz ar Kristu varam sacīt: ‘Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, Mans Dievs’ (Ps. 40:9).’ (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 175., 176. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Jānis Kristītājs nāca, lai sagatavotu ceļu Jēzum. Cik veiksmīga, jūsuprāt, bija viņa kalpošana, vismaz no cilvēciskā viedokļa? Domājot par atbildi, uzdodiet arī svarīgu jautājumu: kā jūs definējat “panākumus” garīgās lietās?

2. Vēlāk Jānis Kristītājs izteica dažas patiesas šaubas (Mt. 11:2, 3; Lk. 7:19). Kas izraisīja viņa jautājumus, un ko mēs no tiem varam mācīties par to, kā būt nelokāmiem savā ticībā?

3. Grupā pārrunājiet domu par to, kā tas ir iespējams, ka kāds, kā, piemēram, Nikodēms, patiesās draudzes vadītājs, un kam noteikti bija daudz zināšanu, varēja būt tik garīgi nezinošs par to, kas patiešām ir svarīgs. Ko mēs varam mācīties no viņa gadījuma?